

An aerial photograph of the Kyiv Pechersk Lavra, showing a dense cluster of white buildings with green roofs and numerous golden domes. The largest structure on the left is the Dormition Cathedral, featuring a prominent golden dome and a tall, ornate tower. The complex is situated on a hillside, surrounded by lush green trees. The sky is blue with scattered white clouds.

Києво-Печерська лавра

Селетов Євгеній

Свято-Успенська Кієво-Печерська лавра — одна з найбільших православних святинь України, визначна пам'ятка історії та архітектури, а також діючий монастир Української православної церкви Московського патріархату зі статусом лаври.

З часу свого заснування як печерного монастиря у 1051 році Києво-Печерська лавра була постійним центром православ'я на Русі. Разом із Софіївським собором вона занесена до Світової спадщини ЮНЕСКО. Монастирське життя зосереджене на території Нижньої лаври. Києво-Печерську лавру занесено до Семи Чудес України.

Заснування і розбудова

Монастир заснований у 1051 році за князя Ярослава Володимировича монахом Антонієм як печерний монастир. Вважається одним з перших монастирів на Русі, що поклав початок руському чернецтву.

Співзасновником монастиря вважається один з перших учнів Антонія — Теодосій. В 1058 році, попросивши благословіння преподобного Антонія, преподобний Варлаам побудував над печерою дерев'яну церкву в честь Успіння Пресвятої Богородиці.

В XI столітті монастир став центром розповсюдження і затвердження християнства в Київській Русі. У XII столітті монастир отримав статус «лаври» — головного великого монастиря.

Києво-Печерська лавра зіграла важливу роль у розвитку давньоруської культури, була центром літописання. Тут перекладалися на церковно-слов'янську мову і переписувалися твори іноземних авторів. У лаврі працювали відомі літописці Нестор, Нікон, Сильвестр. У XIII столітті було складено «Києво-Печерський патерик» — важливе джерело історії Києва.

Архітектурний ансамбль Києво-Печерської лаври склався протягом майже дев'яти століть та відобразив розвиток культури і духовності, зміну стилістичних напрямків у мистецтві, процес удосконалення інженерних конструкцій. Він органічно пов'язаний з унікальним наддніпрянським ландшафтом і формує силует Києва з боку Дніпра. Сучасний лаврський ансамбль розташований на 22 га і поділяється на такі частини:

Верхня лавра

Ближні печери

Дальні печери

Гостинний двір

Більшість монастирських будівель і споруд мають архітектурні форми українського бароко середини XVIII століття.

Печери Києво-Печерської Лаври

Печери це система підземних коридорів, що складається з двох частин — Ближніх та Дальніх. Перші літописні згадки печер припадають на 1051 рік. Спершу в печерах жили ченці, пізніше там стали ховати померлих жителів монастиря. Зокрема там знаходяться рештки Нестора Літописця, автора «Повісті минулих літ», Іллі Муромця — билинного героя та мощі нетлінних лаврських святих.

У деяких підземних келіях жили ченці затворники, що присвятили своє життя молитвам — у стінах печерних коридорів залишилися віконця келій через які їм передавали їжу й воду.

Про довжину лаврських печер ходять легенди, — говорять що підземні ходи йдуть під Дніпром, а також зв'язують Лавру з іншими монастирськими печерами Києва та Чернігова.

